

Mit jelent számomra a könyvtár?

A könyvtár – az iskolával együtt – elsősorban értékközvetítő.

Az emberiség legnagyobb kincsét, a tudást örökítik át nemzedékről nemzedékre.

A könyvtár és az iskola szolgál: valami önmagánál nagyobbat.

Munkatársaik bíznak a folyamatosságban, a jövőnek gyűjtenek, a jövőnek őriznek, és a jövőnek adják tovább, amit elődeink a múltban felhalmoztak.

Az iskola nemcsak oktatóhely, a könyvtár nemcsak értékközvetítő, hanem egyben a személyes találkozások terei is.

A személyes szó, amely eljut lélektől lélekig, a könyvtár és az iskola legnagyobb lehetősége, ereje.

Napjaink világa szétesett világ.

Egymástól szinte teljesen függetlenül léteznek emberek és közösségek. A személyiség

szabadságának, függetlenségének hangoztatásával párhuzamosan lazulnak meg az

összetartozás kapcsai, az együvé tartozás értékei.

A személyes lét egyre nehezebb terheit cipelő, a saját sorsának kihívásaival birkózó ember horizontjáról eltűnnek a másik ember gondjai.

A könyvtár és az iskola feladata / kötelessége rávezetni, sőt rádöbbeníteni látogatóit/ növendékeit az egymásra utaltságra, az összetartozás létezését segítő fontosságára és örömére.

A sokszor leértékelt közösségi érzés igenis kell, hogy éljen, a valahová tartozás biztonsága fontos.

Mert, egyik kezével minden jóra való ember valaki másét fogja a múltban, s érzi benne a biztatást, a másik kezét pedig kinyújtja, és várja, hogy általa a lánc tovább folytatódjék.

Az iskolák vendiákjai, jelenlegi hallgatói, a könyvtár látogatói jelképesen alkotják a nemzedékek láncát.

E láncszemek közötti összetartó erőt erősíteni kell.

Őszintén remélem, hogy a könyvtár igazgatójának, munkatársainak és baráti körének ebbéli erőfeszítéseit is siker koronázza.

Kölcsey szavaival:

„Emberi ész és erő csak társaságban fejlődik ki...”

Egyedül a legnagyobb erő sem tehet mindent, ... egyesített erőknek pedig a lehetetlennek látszó is gyakran lehetséges.

Mit ér egy csepp víz? De milliómonként egyesült cseppek megdöbbentő erőt fejtenek ki.”

Igen, a könyvtár munkatársai egy lehetetlennek látszó feladattal már sikeresen megbirkóztak.

A Kanizsa Újság archívumának – kétféle formátumban is elérhető – digitalizálását példamutatóan megoldották.

Gratulálok, és további eredményes munkát kívánok:

Varga Zsófia